

# Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

## Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

### Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

#### ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

#### ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2000

#### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ'

Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου 2000

Αθήνα, σήμερα στις 21 Σεπτεμβρίου 2000, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.44' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ .

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης)** : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

#### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Συμβάσεις επί κινητών ή απαιτήσεων υποκείμενες σε δημοσιότητα και άλλες συμβάσεις παροχής ασφάλειας".

Πρωτολόγησαν χθες επί της αρχής του νομοσχεδίου οι εισηγητές και ο Υπουργός και σήμερα θα μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ο κ. Νεράντζης και ο κ. Ακριβάκης. Συνεχίζουμε για να ολοκληρώσουμε σήμερα επί της αρχής το νομοσχέδιο και την Τρίτη επί των άρθρων.

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης)** : Δεν θα τελειώσει σήμερα το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης)** : Όχι. Την Τρίτη θα μιλήσουμε επί των άρθρων.

Ορίστε, κύριε Νεράντζη, έχετε το λόγο.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ** : Κύριε Πρόεδρε, η εμπράγματη ασφάλεια γενικότερα είναι ένας θεσμός, ο οποίος είναι και παλαιός και συναντάται σε όλα σχεδόν τα Δίκαια του κόσμου. Εξασφαλίζει την πίστη, εξασφαλίζει κεφάλαια σε δεδομένη στιγμή σε αυτούς, οι οποίοι τα στερούνται, από την άλλη δε πλευρά διασφαλίζει και τις απαιτήσεις των δανειστών, οι οποίοι παρέσχαν αυτά τα κεφάλαια.

Όσο, λοιπόν, καλύτερα οργανωμένος είναι αυτός ο θεσμός της εμπράγματης ασφάλειας γενικότερα, τόσο πιο πολύ αποτελεσματικός αποβαίνει. Εάν κανείς θεωρήσει προς στιγμήν ότι καταργείται η εμπράγματη ασφάλεια και παύει να υπάρχει, τότε ή οι δανεισμοί θα μειωθούν ή θα γίνουν ληστρικότεροι, γιατί η πράξη θα βρει άλλους τρόπους για να "περιγράψει" αυτήν την κατάσταση. Εκείνος όμως που θα υποστεί τη μεγαλύτερη ζημιά από την τυχόν κατάργηση -θεωρητικά πάντοτε- του θεσμού της εμπράγματης ασφάλειας είναι η ίδια η πίστη, η ίδια η δυνατότητα διεκπεραίωσης των συναλλαγών.

Κάτω από αυτήν τη συλλογιστική, μου φαίνεται αδιανόητη η αντίληψη που ακούστηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης του σχεδίου νόμου και της επεξεργασίας του στην επιτροπή, σύμφωνα με την οποία, διαβάζω κατά λέξη όπως έχει διατυπωθεί:

"Το σχέδιο νόμου επιτρέπει να τεθούν προς ενέχυρο και εν τέλει προς απορρόφηση οι μικρότεροι προς όφελος των μεγαλύτερων και των μεγαλομονοπωλιακών συμφερόντων". Τέτοια ανάγνωση του θεσμού της εμπράγματης ασφάλειας δεν παρέχεται, δεν επιτρέπεται, δεν είναι νοητή. Γι' αυτό και ενυπάρχει ο θεσμός της εμπράγματης ασφάλειας σε όλα τα δίκαια.

Επιθυμώ να κάνω μία σημειολογική παρατήρηση, η οποία θαρρώ πως έχει μια ιδιαίτερη αξία: Ο θεσμός του ενεχύρου έχει υποστεί πολύ μικρή συστηματική μεταβολή στο διάβα του χρόνου. Αν εξαιρέσει κανείς εκείνη τη μεγάλη μεταβολή, η οποία εξαίρεσε τα ακίνητα από το ενέχυρο, όπως υπήρχε στο Ρωμαϊκό Δίκαιο, μέχρι το 1946, που εισήχθη ο Αστικός Κώδικας, το ενέχυρο διεπόταν από το νόμο της 1ης/6ης Δεκεμβρίου του 1836.

Αυτό σημαίνει πολλά. Και ναι μεν στο διάστημα από το 1836 μέχρι της εισαγωγής του Αστικού Κώδικα εισήχθησαν νεότεροι νόμοι, οι οποίοι ρύθμιζαν θέματα συναφή με το ενέχυρο -οι περί ενεχυρογράφων αποθηκών, οι περί γεωργικών ενεχυρογράφων, οι περί ενεχύρων του καπνού, οι περί κινηματογραφικού ενεχύρου, οι περί εξασφάλισης δανείων από την αμερικανική βοήθεια κλπ.- όμως οι βασικές αρχές εκείνου του νόμου του 1836 παραμένουν, αφού και τότε απαιτείτο πράγμα. Και το πράγμα μπορεί να ήταν ενσώματο ή μη, αντικαταστατόν ή μη.

Έχουμε, λοιπόν, έναν καταξιωμένο θεσμό, ο οποίος άντεξε επί σειρά εκατόν πενήντα και πλέον ετών και ο οποίος σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου δίδει σάρκα και μορφή σε μερικές άλλες εκδηλώσεις, για τις οποίες στην πράξη είχε εφευρεθεί τρόπος να αντιμετωπίζονται, αλλά δεν υπήρχε επίσημη διατύπωσή τους.

Τι θέλω να πω με αυτό: Το 1213, που είναι η διάταξη που ισχύει σήμερα, απαγόρευσε τη σύσταση ενεχύρου χωρίς την πραγματική παράδοση του ενεχυραζομένου πράγματος είτε στο δανειστή είτε στον τρίτο. Απαγορεύει δηλαδή ο νομοθέτης την παράδοση της οιονεί νομής δι' αντιφωνήσεως. Και αυτό γιατί θέλει έτσι να εξασφαλίσει τη δημοσιότητα στην υπεγγυότητα του πράγματος. Αυτό όμως δεν βοηθούσε τις συναλλαγές. Στην πράξη, γίνονταν μία καταπιστευτική μεταβίβαση της κυριότητας κινητού ή μια καταπιστευτική εκχώρηση απαιτήσεως.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει το 1214, το οποίο προέβλεπε τη δυνατότητα υπάρξεως ενός βιβλίου στο οποίο θα δημοσιεύονταν όλες αυτές οι διαδικασίες, του λεγόμενου πλασματικού ενεχύρου. Όμως με το 71 του εισαγωγικού νόμου ΑΚ κρατήθηκε αυτή η διάταξη, διατηρήθηκε εν ισχύ, αλλά ουδέποτε εκδόθηκε ο ιδιαίτερος νόμος.

Να, λοιπόν, τώρα τι επιχειρείται. Επιχειρείται αυτό που λέμε

πλασματικό ενέχυρο να πάρει επίσημη σάρκα και να πάρει οστά.

Θα έλεγα ότι είναι πολλαπλή και η αξία και η χρησιμότητα του πλασματικού ενέχυρου, γιατί διευρύνει την πιστοληπτική ικανότητα του οφειλέτη.

Από την άλλη πλευρά, όμως, υπάρχουν και πάρα πολλοί κίνδυνοι. Οι κίνδυνοι αυτοί επικεντρώνονται κυρίως στη μεταβίβαση της κυριότητας του ενεχυρασθέντος ή στη μετενεχύραση. Από την άλλη πλευρά υπάρχουν κίνδυνοι οι οποίοι αναφέρονται στην κτήση κυριότητας του ενεχυρασθέντος από καλόπιστο τρίτο. Υπάρχουν δε και προβληματισμοί, γενικότερα νομοθετικοί, τι είδους ενέχυρο θα κάνουμε ειδικό ή εξαιρετικό, σε τι θα διαφέρει από το κοινό ενέχυρο, μόνο στη σύσταση ή και στις συνέπειες;

Σε όλους αυτούς τους προβληματισμούς το σχέδιο νόμου δίνει απάντηση. Σε όλους αυτούς τους κινδύνους το σχέδιο νόμου τοποθετείται. Και θα έλεγα, ότι αυτό το οποίο παρέχει είναι μια κατά το δυνατόν δραστική προστασία γενικότερα.

Ο θεσμός δεν είναι και ιδιαίτερα αναπτυγμένος στην Ευρώπη. Στη Γαλλία έγινε μια πρώτη απόπειρα στις 12 Φεβρουαρίου 1944 και στην Αγγλία -ψάχνοντας για εγκυκλοπαιδικούς θα έλεγα λόγους- τέτοια μορφή ενέχυρου συναντάται στο "Chattel Mortgage".

Τώρα, εκείνο που θέλω να τονίσω είναι οι καινοτομίες που εισάγονται με το σχέδιο νόμου. Προσδιορίζεται και το είδος της απαιτήσεως και μεταξύ ποίων θα μπορεί να συσταθεί το λεγόμενο πλασματικό ενέχυρο.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια παρέκβαση και να πω το εξής: Ορθά στον τίτλο του σχεδίου νόμου δεν αναφέρεται η λέξη "ενέχυρο" και αναφέρεται μια περιγραφικότερη έννοια. Διότι όταν λέμε "ενέχυρο" τρία τινά μπορούμε να νοήσουμε, κύριε Υπουργέ. Το πρώτο από αυτά είναι η συμφωνία για την ενεχύραση. Το δεύτερο είναι αυτό τούτο το πράγμα το οποίο ενεχυράζεται. Και το τρίτο είναι το εμπράγματο δικαίωμα επί του πράγματος.

Εσείς, λοιπόν, πολύ σωστά αποφεύγετε στον τίτλο του σχεδίου νόμου να αναφέρετε τη λέξη "ενέχυρο" -και το πλασματικό ενέχυρο δεν είναι και ιδιαίτερα δόκιμη έκφραση, έχουν διατυπωθεί και στη θεωρία όλες αυτές οι αντιρρήσεις- και μιλάτε για συμβάσεις επί κινητών ή απαιτήσεων υποκείμενες σε δημοσιότητα. Στην ουσία, εδώ μιλάμε για το πλασματικό ενέχυρο, το οποίο σημαίνει ενέχυρο συνιστώμενο χωρίς την παράδοση της νομής, γιατί η κατοχή είναι άλλη ιστορία. Έτσι δεν είναι, κύριε Υπουργέ;

Άρα, λοιπόν, αφού ο θεσμός της εμπράγματης ασφάλειας είναι καταξιωμένος -και διαχρονικά μάλιστα- αφού δεν παρέχεται η δυνατότητα άλλης πολιτικής αναγνώσεως -και αντικρούω αυτό που ελέγχθη στην επιτροπή κατά την επεξεργασία ότι αυτό συντάσσεται ενέχυρο των μεγαλομονοπωλιακών κλπ.. Δεν υπάρχει τέτοια ανάνηψη, ο θεσμός της πίστωσης και της εμπράγματης ασφάλειας είναι καταξιωμένοι παντού-, αφού αυτό το σχέδιο νόμου είναι προϊόν επεξεργασίας μιας επιτροπής από ειδικούς, η οποία έλαβε υπόψη της και τα σχέδια των εμπορικών κωδίκων που έχουν διατυπωθεί, και, όπου έπρεπε, παρεξέκλινε και αφού και νομοτεχνικά είναι άρτιο, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει καμία δυσκολία να το επιψηφίσει και να εκφράσει την επιδοκιμασία της.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Ήταν πολύ ωραία η ομιλία του κ. Νεράντζη.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ:** Ιδιαίτερα το τελευταίο, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Αλλά εγώ θα ζητήσω, γιατί δεν άκουσα την αγόρευση του κυρίου Υπουργού, να δούμε εάν έκανε χρήση της ευρύτατης γνώσης, που έχει στο αντικείμενο.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ:** Ήταν και στην επιτροπή μέλος.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Ήταν και στην επιτροπή;

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ:** Βέβαια.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Μάλιστα.

Ο κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι από τις λίγες περιπτώσεις που ένα νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται στη Βουλή, τυγχάνει τόσο ευρείας αποδοχής και εγκωμιαστικών σχολίων. Απόδειξη περί αυτού αποτελεί και η ομιλία προ ολίγου του κ. Νεράντζη και του εισηγητού της Μειοψηφίας του κ. Ανδρεουλάκου, αλλά ακόμη και του ειδικού αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος, το οποίο Κομμουνιστικό Κόμμα καταψηφίζει το νομοσχέδιο. Όμως η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος εξέφρασε το θαυμασμό της και ζήτησε η λέξη "θαυμασμός" να μην τεθεί σε εισαγωγικά για την αρτιότητα του νομοσχεδίου.

Η καταψήφιση εκ μέρους του Κ.Κ.Ε. του νομοσχεδίου είναι πολιτική απόφαση και πράξη. Έτσι δήλωσε και ο ειδικός αγορητής.

Θα ήθελα να πω επίσης ότι είναι χαρακτηριστικό πως δεν έγινε η παραμικρή παρατήρηση για βελτίωση, για κάποιο νομοτεχνικό λάθος, που μπορεί να υπάρχει από οποιαδήποτε πλευρά και στην επιτροπή και εδώ στην Αίθουσα κατά την καθ' αρχήν συζήτηση, σε σημείο τέτοιο που δεν ξέρω αν η καθ' άρθρον συζήτηση είναι απολύτως απαραίτητη.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι μετά από αυτά η οποιαδήποτε αναφορά μου στο τι περιέχει το νομοσχέδιο θα ήταν μια φλυαρία αδικαιολόγητη και δεν θα προσέφερε τίποτα. Απλώς θα ήθελα να πω δύο-τρία πράγματα σχετικά με τις πολιτικές ενστάσεις που έχει το Κ.Κ.Ε. απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο. Μόνο σε αυτό θα περιοριστώ.

Η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος μίλησε δύο φορές για ένα νομοσχέδιο αναγκαίο για τη λειτουργία αυτής της σημερινής αγοράς και αναγκαίο για τα συναλλακτικά μας ήθη. Άρα, λοιπόν, με την καταψήφιση του νομοσχεδίου συμπεραίνω ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο αυτό, διότι έχει αντίθεση με αυτήν τη λειτουργία της αγοράς και με αυτά τα συναλλακτικά ήθη που ισχύουν σήμερα στη χώρα μας.

Όμως θα ήθελα απλώς να πω ότι ζούμε σήμερα σε ένα συγκεκριμένο πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό σύστημα. Σε αυτό ζούμε, σε αυτό κινούμεθα και σ' ένα σύστημα που προσδιορίζεται από το ισχύον Σύνταγμα της χώρας, το οποίο βεβαίως δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. Και θεωρώ ότι οι όποιες γενικότερες αντιρρήσεις κάποιων με το ισχύον σύστημα -πολιτικό κοινωνικό και οικονομικό- δεν μπορούν να δρουν ανασταλτικά στην υποστήριξη κάποιων μέτρων που ασφαλώς στοχεύουν στη βελτίωση της λειτουργίας κάποιων μεγάλων κομματιών της κοινωνίας μας.

Αυτό το λέω σαν μια γενική παρατήρηση για να επισημάνω ότι και αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο θεσμοθετείται μέσα σε αυτό το συνταγματικό πλαίσιο που υπάρχει και μέσα σε αυτά τα όρια της λειτουργίας της αγοράς, δεν επιδιώκει να αλλάξει το οικονομικό σύστημα της χώρας ή να αναθεωρήσει τις οικονομικές συναλλαγές οι οποίες υπάρχουν. Απλώς προσθέτει ένα σημαντικό όπλο που στοχεύει στη βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς.

Θα ήθελα επίσης να πω ότι η Κυβέρνηση δεν έκανε καμία προσπάθεια να διαφημίσει αυτό το νομοσχέδιο. Εγώ νομίζω ότι ούτε καν σαν μια μικρή είδηση στις εφημερίδες δεν ανεγράφη ότι συζητείται σήμερα αυτό το νομοσχέδιο. Και δεν υποστήριξε η Κυβέρνηση ότι με αυτό το νομοσχέδιο οι φτωχοί θα γίνουν πλούσιοι, όπως ελέγχθη από πλευράς Κ.Κ.Ε., ή ότι οι μικροί επιχειρηματίες θα μπορέσουν να αντλήσουν τεράστια κεφάλαια για τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες. Δεν είπε κανείς τέτοιο πράγμα.

Γι' αυτό και θα μου επιτρέψετε να πω ότι θεωρώ αυτήν τη φράση "δεν θα επιτρέψουμε η Κυβέρνηση να παρουσιάσει αυτό το νομοσχέδιο ως φιλολαϊκό" που επανελήφθη δύο φορές χθές, επιεικώς αδικαιολόγητη. Και λέω επιεικώς αδικαιολόγητη, γιατί εκτός των άλλων αποπνέει και μια αλαζονικότητα που οφείλω να πω ότι αδυνατώ να κατανοήσω από ποια πραγματικά δεδομένα προκύπτει αυτή η αλαζονικότητα.

Τέλος, για να μη μακρηγορήσω θα ήθελα να πω και το εξής: Η χρηματοδότηση είναι αναγκαία για τη λειτουργία της αγοράς. Χρηματοδότηση χωρίς ασφάλεια δεν μπορεί να υπάρξει. Και η

ηπιότερα μορφή ασφάλεια από πλευράς δανειζομένου, είναι αυτό το πλάσματικό ενέχυρο. Η πιο επαχθής ασφάλεια -είναι γνωστά αυτά τα πράγματα- είναι η εμπράγματος ασφάλεια, μετά αν θέλετε ιεραρχικά έρχεται το ενέχυρο που προβλέπεται από τον Αστικό Κώδικα και τρίτον, από άποψη ηπιότερας μορφής έρχεται αυτό το ενέχυρο που θεσμοθετείται σήμερα με το νομοσχέδιο.

Επομένως, ευπρόσωπα θα μπορούσε να υποστηρίξει κάποιος ότι το νομοσχέδιο αυτό κινείται προς την πλευρά του αδυνάτου, του δανειζομένου. Το Κ.Κ.Ε. είδε το νομοσχέδιο αυτό μόνο από την πλευρά του δανειοδότη και αν θέλετε από την πλευρά της διεύρυνσης της ασφαλιστικής κάλυψης του δανειοδότη. Δεν το είδε καθόλου από την πλευρά του δανειζομένου, δηλαδή από την πλευρά της διεύρυνσης της δανειοληπτικής ικανότητας του δανειζομένου και αυτό είναι σημαντικό λάθος.

Τελειώνοντας, αισθάνομαι την υποχρέωση να χαιρετίσω ένα τέτοιο πραγματικά τέλει νομοθέτημα που ήρθε από πλευράς της Κυβέρνησης στη Βουλή και οφείλω να συγχαρώ αυτούς που πράγματι -και αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση ποιοι είναι- εργάστηκαν για να έχουμε σήμερα ένα τόσο άρτιο νομοθέτημα. Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Κύριοι συνάδελφοι, από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας σαράντα τρεις μαθητές και δύο συνοδοί τους του 21ου δημοτικού σχολείου Περιστερίου.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

Δεν έχει πρωτολογήσει ο κ. Κουβέλης

**ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, πράγματι δεν έχω πρωτολογήσει, αλλά οι ανάγκες ενός μικρού Κόμματος διαθέτουν το Βουλευτή μεταξύ επιτροπών και του Τμήματος. Και παίρνω το λόγο, όχι γιατί θέλω να προσθέσω κάτι...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** 'Όταν ο Βουλευτής αποδεικνύει ότι είναι σε θέση να ανταποκρίνεται σε πολλαπλές υποχρεώσεις, φοβούμαι και τα μικρά Κόμματα όσο προοδευτικά και αν είναι ή διακηρύσσουν ότι είναι, κάνουν μια εκμετάλλευση.

**ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

'Ελεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι παίρνω το λόγο ακριβώς για να επισημάνω ότι αυτό το νομοθέτημα έρχεται να καλύψει υπαρκτές ανάγκες της αγοράς. Εγώ δεν θα φεισθώ και στο Τμήμα των καλών λόγων που διέτυψα στην επιτροπή για τη νομοτεχνική αρτιότητα, κύριε Υπουργέ, του νομοθετήματος που σήμερα συζητάμε.

Θεωρώ σημαντικό το γεγονός ότι διευκολύνονται οι συναλλαγές. Είναι ακριβές αυτό που είπε ο κ. Ακριβάκης, ότι δεν εξυπηρετούνται μόνο τα συμφέροντα των δανειστών, αλλά και εκείνων που σπεύδουν να δανειστούν χρήματα για να καλύψουν ανάγκες των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων.

Θεωρώ επίσης σημαντικό το γεγονός ότι εξασφαλίζεται μια δημοσιότητα, αναφορικά με τα ενέχυρα, έτσι ώστε να επέρχεται προστασία των συναλλαγών.

Ζήτησα όμως, κύριε Πρόεδρε, και στη Διάρκή Επιτροπή -το ζητώ από τον κύριο Υπουργό- και στο Τμήμα να μη σπεύσει να ενεργοποιήσει το νόμο, προτού ρυθμιστούν συνολικά τα ζητήματα της δημοσιότητας. Φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, τα ενδιάμεσα στάδια. Φοβάμαι, δηλαδή, την ανάθεση αυτής της δημοσιότητας στα υποθηκοφυλάκεια. Νομίζω ότι πρέπει να εξασφαλιστούν όλες οι διαδικασίες για την αναγκαία δημοσιότητα και τότε να αρχίσει η ενεργοποίηση του νόμου. Ο,τιδήποτε άλλο μπορεί να οδηγήσει σε προβληματικές καταστάσεις.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Πρόεδρε, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ψηφίζει το νομοθέτημα επί της αρχής.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι από τα βόρεια θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας εξήντα ένα μαθητές και τρεις συνοδοί τους της Β' λυκείου της Ιονίου Σχολής.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Καλό διάβασμα να τους πούμε, γιατί είναι στη Β' λυκείου.

Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ:** Πόσο να διαβάσουν, κύριε Πρόεδρε; Είκοσι ένα πρέπει να πάρουν βαθμό για να μπουν στο πανεπιστήμιο;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Να διαβάσουν. 'Όταν διαβάζουν πολύ, τότε τα θέματα που μπαίνουν είναι δύσκολα, δεν είναι εύκολα, και τότε και οι βαθμοί τους θα είναι ανάλογοι.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ:** Οι έντεκα χιλιάδες που έγραψαν πάνω από δέκα εννέα δεν μπόρεσαν να μπουν στη σχολή επιλογής τους και αυτό είναι ένα σοβαρό ζήτημα, αλλά δεν είναι της ώρας.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Τα εύκολα θέματα φταίνε, τα οποία προκύπτουν από την πίεση της χαμηλής στάθμης της μελέτης που έχει προηγηθεί.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ στα όσα είπε ο κ. Ακριβάκης, γιατί είναι ένα σημαντικό ζήτημα γιατί άνοιξε και μια ιδεολογική-πολιτική συζήτηση πάνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και είναι καλό.

Αναλυτικά η εισηγητήριά μας χθές στη συζήτηση επί της αρχής τοποθετήθηκε. Και βέβαια μπορεί να είπε ότι είναι νομοθετικά εντάξει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητάμε, αλλά τοποθετήθηκε και επί της ουσίας. Είπε δηλαδή για την πολιτική διαφορά που έχουμε σαν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος στον τρόπο λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ )

Και βέβαια στο ζήτημα αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι και το 1996 το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος έκανε συγκεκριμένες προτάσεις για το πως πρέπει να λειτουργήσει. Εκείνο όμως που δεν καταλαβαίνουμε είναι, γιατί θα πρέπει αυτός ο μικρός που έχει την ανάγκη, να πηγαίνει να δανειζεται με τους όρους αυτούς που λέει το νομοσχέδιο και δεν υπάρχει εκείνο το πιστωτικό σύστημα που θα τον διευκολύνει ακόμα περισσότερο για να μην πέφτει, αν θέλετε, στα νύχια διαφόρων τοκογλύφων που όπως ξέρουμε όλοι πολύ καλά, -η εμπειρία το αποδεικνύει αυτό- μέσα από την τοκογλυφία πολλοί μικροί επιχειρηματίες, ατομικοί επιχειρηματίες έχουν οδηγηθεί και στην αυτοκτονία.

Θέλω να τονίσω, δηλαδή, ότι γνωρίζουμε πολύ καλά τον τρόπο της λειτουργίας αυτής της αγοράς, γι' αυτό και η πολιτική φιλοσοφία είναι, διαφορετικό πιστωτικό σύστημα που να διασφαλίζει το μικρό επιχειρηματία, τον ατομικό επιχειρηματία, μέσα σε όλο αυτό το γίγνεσθαι. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι και το τραπεζικό σύστημα, αλλά και οι υπόλοιποι, εκείνο που θέλουν είναι το πως θα εξασφαλίσουν καλύτερα τα κεφάλαια τα οποία δανειζούν. Δεν είναι δηλαδή σωστό εκείνο που λέγεται, ότι εξασφαλίζεται και αυτός ο οποίος παίρνει τα λεφτά, για να μπορέσει να κάνει τη δουλειά του κλπ.

'Αρα, δηλαδή, έχουμε μια ουσιαστική διαφορά που βγαίνει και από τη δική μας πολιτική ιδεολογική θέση. 'Άλλο είναι το λαϊκό πιστωτικό σύστημα που θα δώσει ώθηση στη μικρομεσαία επιχείρηση και στον ατομικό επιχειρηματία να μπορέσει να αντέξει σ' αυτόν τον ανταγωνισμό, έναν ανταγωνισμό αδυσώπητο. Εδώ διαβάζουμε ότι η EURO BANK σήμερα αγοράζει την Ελληνική Χρηματοπιστωτική Εταιρεία. Αυτή η Αίθουσα ψήφισε πριν από τρεις μέρες για την ιδιωτικοποίηση του 49% των μετοχών της ΕΑΒ και σήμερα διαβάζουμε ότι κατατέθηκαν δύο προσφορές από δύο κοινοπραξίες και μάλιστα, στη μια εκ των οποίων συμμετέχει και η INTRACOM. Τι είναι αυτό;

Το αναφέρω ως ένα κλασικό παράδειγμα, για να αποδείξω ότι μπορεί νομοτεχνικά αυτό το νομοσχέδιο να κινείται σε μια θετική κατεύθυνση, όπως είπε και η εισηγητήριά μας, αλλά η διαφωνία η δική μας είναι επί της ουσίας.

Πολύ καλά έκανε ο κ. Ακριβάκης και τοποθετήθηκε σ' αυτό το σημείο απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Τελικά, θα πρέπει να φανεί και μια διαφωνία εδώ μέσα, γιατί έχουμε σύμπλευση και συμφωνίες εδώ μέσα σε μεγάλο βαθμό, στο ξεπούλημα του Ο.Τ.Ε., των ΕΛΤΑ και όλων.

Αυτά είχα να πω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας):** Κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας Βουλευτής Εύβοιας Αναστάσιος Λιάσκος, ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Το Τμήμα εγκρίνει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ :** Μάλιστα, μάλιστα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας):** Το Τμήμα ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σταθόπουλος.

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πάλι να εκφράσω την ικανοποίησή μου για την ευρύτατη αποδοχή και επιδοκιμασία αυτού του νομοσχεδίου με την εξαίρεση του Κ.Κ.Ε. Έχω, όπως είπα και χθες, κατανόηση για τη στάση του ΚΚΕ, αλλά έχω και μερικές παρατηρήσεις για το ιδεολογικό πρόβλημα που υπάρχει, στο οποίο αναφέρθηκε και ο κ. Ακριβάκης.

Η ελευθερία των συμβάσεων υπό όλα τα συστήματα της αγοράς και το δικό μας, αλλά και τα σοσιαλιστικά, δεν ήταν ανύπαρκτη. Η έκτασή της βεβαίως ποικίλει, αλλά υπάρχει ελευθερία των συμβάσεων και καταρτίζονταν συμβάσεις σε όλα τα συστήματα. Μίλησα στον παρατατικό γιατί ξέρουμε ότι κάποια συστήματα δεν υπάρχουν σήμερα και εννοώ αυτά του υπαρκτού σοσιαλισμού. Υπήρχε ελευθερία των συμβάσεων και υπήρχαν συμβάσεις δανειακές, πιστωτικές, για χρηματοδοτήσεις, για προμήθεια αγαθών με πίστωση, άρα πάλι έμενε εκκρεμής η οφειλή της επιχείρησης, του εμπόρου.

Για την ικανοποίηση αυτών των αναγκών ο θεσμός της παροχής ασφάλειας ήταν και είναι υπαρκτός υπό όλα τα συστήματα. Έχω υπόψη μου και είναι χρήσιμο να το αναφέρω -μολονότι ανήκει στην ιστορία- επειδή γίνεται αυτή η ιδεολογική συζήτηση, τον Αστικό Κώδικα της πάλαι ποτέ Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ανατολικής Γερμανίας. Ήταν ένας καλός Αστικός Κώδικας που σε μερικά σημεία είχε ρυθμίσεις, οι οποίες συστούσαν σημαντική πρόοδο.

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Στο δίκαιο της αποζημίωσης υπάρχει στο δικό μας σύστημα -είναι το ίδιο με το γερμανικό- μία αυστηρότητα, η αρχή του "όλα ή τίποτα". Από τη στιγμή που προκλήθηκε ζημιά και συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την αποζημίωση πρέπει να καλύψουμε όλη την αποζημίωση και σκεφθείτε ότι αυτός που ζημίωσε μπορεί να είναι ένας απλός αδύναμος εργάτης, ο οποίος από ένα μικρό λάθος προκάλεσε μία τεράστια ζημιά. Αν δεν συντρέχει μια προϋπόθεση, δεν υπάρχει αποζημίωση.

Ο Αστικός Κώδικας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, πολύ επιεικέστερος, προέβλεπε ως ανώτατο όριο την κάλυψη όλης της ζημιάς, αλλά έδινε την ευχέρεια στο δικαστή να μετριάσει τη ζημιά. Αυτό το σύστημα ακολουθεί και ένας άλλος πολύ καλός Αστικός Κώδικας, της Ελβετίας. Το ανέφερα σαν ένα παράδειγμα μιας ωραίας ρύθμισης του κώδικα εκείνου, ο οποίος όμως περιείχε φυσικά διατάξεις για την παροχή ασφάλειας και το ενέχυρο γνώριζε και την υποθήκη γνώριζε. Άρα, πάντοτε είναι υπαρκτή αυτή η ανάγκη γιατί διευκολύνει, όχι μόνο τις μεγάλες επιχειρήσεις, αλλά και τις μικρές να κάνουν χρήση αυτών των δυνατοτήτων χρηματοδότησης και των πιστωτικών συμβάσεων. Διαφορετικά, δεν θα μπορούσαν να παίρνουν δάνεια, αν δεν είχαν τη δυνατότητα να παρέχουν ασφάλεια.

Τη στιγμή, λοιπόν, που με το νομοσχέδιο διευρύνουμε την πιστοληπτική ικανότητα των επιχειρήσεων, τους εξυπηρετούν και αυτό το κέλος δεν μπορούμε να το παραβλέψουμε. Δεν είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο ευνοεί τους δανειοδότες. Η βασική του αρχή είναι να διευκολύνει τη δανειοδότηση με τη διεύρυνση της πιστοληπτικής ικανότητας των δανειζομένων.

Υπάρχουν πάρα πολλές προστατευτικές διατάξεις για τον δανειζόμενο για να μην γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από το δανειοδότη. Θα σας πω μερικά παραδείγματα. Αν κάποια στιγμή δεν μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του ο οφειλέτης και θέλει να ρευστοποιήσει το ενέχυρο, δεν μπορεί αυτό να γίνει με οποιοδήποτε τρόπο. Πρέπει να ακολουθήσει μια διαδικασία δημόσιου διαγωνισμού και το υπόλοιπο αν υπάρχει να το επιστρέψει ο δανειοδότης στον οφειλέτη. Ενώ με την πλήρη ελευθερία των συμβάσεων θα μπορούσε να κάνει ό,τι θέλει, να

το κρατήσει. Απαγορεύεται ο καταπιστευτέος όρος, όπως λέμε, για λόγους προστασίας του ασφαλειοδότη, του δανειζομένου.

Επίσης, μία άλλη καινοτομία που λειτουργεί υπέρ του δανειζομένου είναι ότι μπορεί να συστήσει το ενέχυρο, χωρίς να παραδώσει την κατοχή του πράγματος, ενώ ως τώρα έπρεπε να την παραδώσει. Καταλαβαίνετε τι δυσλειτουργίες προκαλούνται για την επιχείρησή του, όταν κινητά πράγματα -μηχανήματα, εξοπλισμό- ήταν υποχρεωμένος να τα δώσει στο δανειστή του. Τώρα έχει αυτό το μεγάλο πλεονέκτημα να μπορεί να διατηρεί στην κατοχή του τα αντικείμενα της ασφάλειας, τα ενέχυρα και να συνεχίζει απρόσκοπτα τη λειτουργία της επιχείρησής του. Απλώς, η δημοσιότητα η οποία ως τώρα εξασφαλιζόταν με το να του αφαιρείται η κατοχή του ενεχύρου και να δοθεί στον ενεχυροδανειστή ή σε έναν τρίτο ενεχυροφύλακα, διασφαλιζόταν με τη μεγάλη βασική καινοτομία του νομοσχεδίου, την καταχώρηση στα δημόσια βιβλία. Δηλαδή, ό,τι ως τώρα γινόταν και γίνεται με τα ακίνητα -εγγραφή της υποθήκης- αυτό θα γίνεται και στα ενέχυρα εφεξής.

Για την ορολογία μίλησε ο κ. Νεράντζης. Συμφωνώ μαζί του ότι ο όρος πλάσματικό ενέχυρο δεν είναι ωραίος. Είναι πραγματικό ενέχυρο και επιφέρει όλα τα έννομα αποτελέσματα όπως και το παραδοσιακό ενέχυρο. Η ακριβέστερη διατύπωση είναι ενέχυρο χωρίς παράδοση της κατοχής του πράγματος. Είναι περυσιαστική, αλλά αυτή δείχνει την πραγματικότητα. Το ότι δεν χρησιμοποιείται στον τίτλο ο όρος ενέχυραση οφείλεται σε κάτι άλλο. Συμβάσεις για παροχή ασφάλειας δεν είναι μόνο οι συμβάσεις ενεχύρασης, μπορεί να είναι και η καταπιστευτική μεταβίβαση κυριότητας του κινητού πράγματος ή η εκχώρηση απαιτήσεων.

Το τρίτο κεφάλαιο που έχει ως αντικείμενο τις απαιτήσεις, παροχή ασφάλειας σε απαιτήσεις επιγράφεται "ενεχύραση και εκχώρηση απαιτήσεων". Είναι δύο χωριστές συμβάσεις. Η εκχώρηση βέβαια, δηλαδή η μεταβίβαση είναι η καταπιστευτική λεγόμενη. Στο σημείο αυτό αναφέρθηκε και χθες. Ίσως θα ήταν χρήσιμες ορισμένες διευκρινίσεις, διότι υπήρχαν κάποιες διαφορές στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, η οποία έχει συσταθεί από τον προκάτοχό μου κ. Γιαννόπουλο, ο οποίος μου είχε κάνει την τιμή να με συμπεριλάβει και εμένα. Υπήρχαν, λοιπόν, εκεί διαφορές ως προς την καταπιστευτική μεταβίβαση. Χθες εξήγησα γιατί δεν πρέπει να έχουμε ενδοιασμούς για την εγκυρότητά της.

Ένα άλλο πρόβλημα το οποίο είχε εξεταστεί στην επιτροπή είναι αν μας χρειάζεται πια η καταπιστευτική μεταβίβαση, γιατί από τη στιγμή που έχουμε τη δυνατότητα να ενεχυράζουμε τα κινητά πράγματα διατηρώντας την κατοχή, μήπως είναι περιττό να τα μεταβιβάζουμε κατά κυριότητα. Η απάντηση είναι ότι ναι θα μειωθεί η πρακτική χρησιμότητα της καταπιστευτικής μεταβίβασης της κυριότητας κινητού, όταν έχουμε το λεγόμενο πλάσματικό ενέχυρο, δεν θα εξαφανιστεί όμως. Παραμένουν άλλες διαφορές, όπως για παράδειγμα η αρχή του παρεπομένου η οποία υπάρχει στην ενεχύραση, δεν θα υπάρχει στη μεταβίβαση κυριότητας.

Θα σας πω ένα παράδειγμα: Όταν ενεχυράζω μια απαίτηση, η σύμβαση του ενεχύρου, κατά την αρχή του παρεπομένου, εξαρτάται από το κύρος και την ύπαρξη ή την απόσβεση της κύριας απαίτησης. Στην καταπιστευτική μεταβίβαση της κυριότητας για εξασφάλιση απαίτησης δεν υπάρχει η αρχή του παρεπομένου. Επομένως, μπορεί να μεταβιβάσω την κυριότητα ενός κινητού πράγματος για να εξασφαλίσω διαδοχικές απαιτήσεις, όχι μόνο μία. Υπήρχε μία αρχική, μετά αυτή αποσβεστική γιατί πληρώθηκε το χρέος. Το ίδιο κινητό πράγμα μπορεί να εξασφαλίσει και άλλες απαιτήσεις, οι οποίες θα ακολουθούν γιατί έχουμε συνεχή δανεισμό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας):** Αυτό είναι το κυλιόμενο;

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Το κυλιόμενο. Το κυλιόμενο ή το κυμαινόμενο είναι επίσης μια ενδιαφέρουσα καινοτομία που πηγαίνει ακριβώς προς την κατεύθυνση της μεγαλύτερης προστασίας του δανειζομένου και όχι του δανειοδότη. Αυτό το λέω για τον κ. Τζέκη. Γιατί; Ως τώρα τα αντικείμενα που παραχωρούσαμε ως ασφάλεια, κινητά ή ακίνητα

ή απαιτήσεις, δεν μπορούσαμε να τα εκποιούμε.

Ο οφειλέτης, ο δανειολήπτης, δεσμευόταν να μην εκποιεί πλέον αυτά τα αντικείμενα τα οποία ήταν βεβαρυσμένα. Ο νέος θεσμός που προέκυψε από τις ανάγκες της οικονομίας, είναι η κυμαινόμενη ασφάλεια. Παρέχω σαν ενέχυρο τα αντικείμενα, όλα τα εμπορεύματα τα οποία έχω στην αποθήκη μου. Δεν δεσμεύομαι να τα εκποιήσω όπως με τις ως τώρα ρυθμίσεις που ίσχυαν και ισχύουν. Έχω τη δυνατότητα να τα εκποιώ, γιατί πρόκειται για εμπορεύματα. Αλλιώς τα εμπορεύματα θα εξουδετερωνόνταν, δεν θα μπορούσαν να δίνονται ως ασφάλεια. Αυτά σκοπό έχουν να μεταπωλούνται. Μπορώ να τα μεταπωλώ αλλά για την προστασία του δανειστή θα πρέπει να τα αντικαθιστώ με άλλα εμπορεύματα. Αυτή είναι η κυμαινόμενη ασφάλεια. Να, πως εξυπηρετείται ο επιχειρηματίας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας):** Κύριε Υπουργέ, ίσως έχουν δίκιο όσοι συμπεραίνουν ακούγοντας "πλασματικό ενέχυρο", "κυμαινόμενη ασφάλεια", "ηλεκτρονικό χρήμα" και τόσα άλλα ότι ζούμε σε μία εποχή "εικονικής" πραγματικότητας.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ:** Αυτό είπα και εγώ.

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Ίσως είναι νομικοί όροι. Αλλά, κύριε Πρόεδρε, είμαι από τους νομικούς ο οποίος πιστεύει ότι τα νομικά δεν είναι μόνο για τους ειδικούς επιστήμονες. Πρέπει να είναι προστά και στους μη νομικούς. Εάν καμία φορά χρησιμοποιούνται όροι που δεν είναι κατανοητοί, είναι εύκολο να τους εξηγήσουμε ώστε να βλέπουμε πίσω από τη νομική ορολογία τις πολιτικές αποφάσεις τις οποίες εσείς παίρνετε και όχι η επιτροπή εμπειρογνομόνων η οποία λειτουργεί ως νομοπαρασκευαστική επιτροπή.

Πίσω από αυτήν τη μορφή της κυμαινόμενης ασφάλειας βρίσκεται η εξυπηρέτηση του δανειολήπτη να μπορεί να αντικαθιστά τα αντικείμενα της ασφάλειας, ώστε να εξυπηρετείται το εμπόριό του, η επιχείρησή του, να μπορεί να τα μεταπωλεί και να τα αντικαθιστά.

Για την ενεχύραση απαιτήσεως μιλήσαμε λιγότερο. Γι' αυτό θα ήθελα να σας πω, ότι υπάρχει ένας θεσμός γνωστός με τον όρο επιμήκυνση της ασφάλειας. Και εδώ έχουμε μία αντικατάσταση, αλλά εξειδικευμένη. Ξεκινάει από τη γνωστή συμφωνία "πώληση πράγματος με τη διατήρηση της κυριότητας". Ο προμηθευτής επειδή ακριβώς πιστώνει το τίμημα, θέλει να διατηρήσει την κυριότητα έως ότου αποπληρώσει το τίμημα ο αγοραστής. Όμως, ο αγοραστής, ο οποίος παρέλαβε το εμπόρευμα και οφείλει το τίμημα, πρέπει να το μεταπωλήσει. Και αν το μεταπωλήσει ο καλόπιστος αγοραστής ο τρίτος θα αποκτήσει κυριότητα. Άρα, η διατήρηση της κυριότητας από τον αρχικό πωλητή θα χαθεί.

Εδώ λοιπόν, έχουμε ένα άλλο υποκατάστατο αυτής της ασφάλειας που είχε ο πωλητής και που ήταν η διατήρηση της κυριότητας του πωληθέντος πράγματος. Το υποκατάστατο είναι ότι προεκχωρεί ο αγοραστής την απαίτησή του για το τίμημα από τη μεταπώληση.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ:** Αν δεν πιστωθεί όμως; **ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Αντί να έχει, δηλαδή, σαν αντικείμενο της ασφάλειας το ίδιο κινητό πράγμα διατηρώντας την κυριότητα, θα έχει σαν ασφάλεια την απαίτηση...

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ:** Αν είναι τοις μετρητοίς τι θα κάνει;

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Αν είναι τοις μετρητοίς θα έχει το τίμημα από τη μεταπώληση ο αγοραστής για να πληρώσει. Εν πάση περιπτώσει, είναι το υποκατάστατο της αξίας εκείνης η οποία αρχικά είχε επιβαρυνθεί σαν ασφάλεια, που ήταν το ίδιο το πράγμα. Στη θέση του έρχεται η οικονομική αξία του πράγματος, το τίμημα.

Μιλήσατε κύριοι Βουλευτές -νομίζω ο κ. Νεράντζης- για τους κινδύνους που υπάρχουν. Έχουμε πράγματι εδώ συγκρουόμενα συμφέροντα. Η σπουδαιότερη σύγκρουση συμφερόντων είναι ανάμεσα αφ' ενός στα συμφέροντα του ενεχυρούχου δανειστή, ο οποίος θέλει οποιαδήποτε και αν είναι η τύχη του ενεχύρου, να διατηρεί το ενέχυρό του και αφ' ετέρου στο συμφέρον όχι απλώς του ασφαλειοδότη, του δανειολήπτη, του οφειλέτη, αλλά του συναλλακτικού κοινού στο οποίο περιέρχεται το πράγ-

μα που μπορεί να είναι εμπόρευμα, το οποίο έχει δοθεί σαν ενέχυρο. Γιατί όπως είπαμε δεν παραδίδεται η κατοχή στον ενεχυρούχο δανειστή, τη διατηρεί ο οφειλέτης. Αν αυτός το μεταβιβάσει περαιτέρω, ο τρίτος ο καλόπιστος ο οποίος θα αγοράσει, θέλει να έχει ένα πράγμα απαλλαγμένο από οποιαδήποτε βάρη και ενέχυρα. Ποιος θα επικρατήσει εδώ; Ο ενεχυρούχος δανειστής ο οποίος ενέγραψε στα δημόσια βιβλία το ενέχυρό του ή ο τρίτος ο καλόπιστος; Ε, την απάντηση τη δίνει το άρθρο 6, παράγραφος 4 το οποίο λέει ότι προτιμάται το ενέχυρο εκτός αν ο τρίτος, ο αγοραστής, αγνοούσε ανυπαίτια κατά την παράδοση της νομής την ύπαρξη του ενεχύρου. Είναι μία λύση ανάλογη με αυτή του άρθρου 1036 του Αστικού Κώδικα για την προστασία του καλόπιστου τρίτου.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ:** Πώς θα αποδείξει την έλλειψη αμέλειας ο τρίτος, όταν υπάρχουν τα βιβλία στα οποία έπρεπε να προσφύγει;

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Το βάρος της απόδειξης εδώ θα το έχει ο τρίτος. Και καλόπιστος θα είναι ακόμη και αν έχει ελαφρά αμέλεια. Ενώ με το άρθρο 1036 έχουμε τη βαριά αμέλεια. Υπάρχουν αυτές οι δύο διαφορές.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας):** Κύριε Υπουργέ, βλέπω ότι επιτρέπετε τις διακοπές.

Εγώ δεν έχω αντίρρηση να γίνονται για να διευκολυνθεί η συζήτηση, επειδή ακριβώς είναι εξειδικευμένα ζητήματα όμως κύριε Νεράντζη, ζητήστε το λόγο και μιλήστε στο μικρόφωνο. Πάντως εδώ, κύριε Υπουργέ ούτως ή άλλως προβλέπεται δικαστική διαδικασία για το βάρος της απόδειξης.

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Ναι.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας):** Άρα, θα έχουμε εμπλοκές.

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Εάν υπάρχει αμφισβήτηση ως προς την ύπαρξη ή μη αμέλειας του τρίτου, ο οποίος αγόρασε το βεβαρυσμένο θα κριθεί τελικά από το δικαστήριο. Αλλά το βάρος της απόδειξης το έχει ο τρίτος. Δηλαδή εάν ούτε ο ενεχυροδανειστής μπορεί να αποδείξει ότι υπήρχε αμέλεια στον τρίτο που αγόρασε το πράγμα, ούτε ο τρίτος μπορεί να αποδείξει ότι δεν είχε αμέλεια, τότε τεκμαίρεται η ύπαρξη της αμέλειας. Εξαιρέση υπάρχει για τα εμπορεύματα που από την αποστολή τους είναι προορισμένα να μεταβιβαστούν στο πλαίσιο συνηθισμένων συναλλαγών, οπότε ο τρίτος προστατεύεται πλήρως και τα αποκτά ελεύθερα χωρίς να χρειάζεται να αποδειχθεί αμέλεια ή μη.

Θα ήθελα ακόμη να αναφερθώ στην παρατήρηση του κ. Κουβέλη ότι πρέπει να προσέξουμε την εφαρμογή. Συμφωνώ μαζί του. Η επιτυχία -αν υπάρξει επιτυχία- δεν θα είναι μόνο η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου από σας, αλλά και η πετυχημένη εφαρμογή. Διότι μπορεί να έχουμε μεγάλη επιβάρυνση στα υποθηκοφυλακεία, μπορεί να έχουμε και προβλήματα στο συναλλακτικό κοινό το οποίο δεν είναι εξοικειωμένο να συμβουλευτείται δημόσια βιβλία. Χρειάζεται χρόνος προετοιμασίας. Έχουμε έξι μήνες και μπορούν να προστεθούν και άλλοι έξι με προεδρικό διάταγμα για να ενημερώσουμε το συναλλακτικό κοινό, το νομικό κόσμο, τους δικαστές και τους υποθηκοφύλακες προπαντός με τους οποίους ήδη βρισκόμαστε σε επαφή ώστε να εφαρμοστεί καλά το σύστημα. Σημειώστε ότι οι υποθηκοφύλακες, κυρίως οι άμισθοι -δεν ξέρω αν τους συμφέρει- μετά χαράς δέχονται να αναλάβουν αυτά τα νέα καθήκοντα. Επίσης, το Εμπορικό Επιμελητήριο ευχαρίστως δέχεται να ενισχύσει την εφαρμογή του συστήματος ώστε από την αρχή να γίνεται ηλεκτρονική κατοχύρωση.

Θα τελειώσω με το εξής: Άκουσα με ικανοποίηση βέβαια, ακόμη και τον όρο "τέλειο νομοσχέδιο". Δεν είναι τέλειο το νομοσχέδιο γι' αυτό και εμείς όσο το επεξεργαζόμαστε, βρίσκουμε μικροατέλειες. Θα ήθελα να προτείνω στην κατ' άρθρο συζήτηση δύο, τρεις μικροβελτιώσεις. Όχι τώρα όμως.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας):** Την Τρίτη στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Ο κ. Κουτσούκος, εισηγητής του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

**ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, δεν θα σας κουράσω. Είχα την τύχη και τη χαρά να εισηγηθώ ένα νομοσχέδιο,

το οποίο τυγχάνει καθολικής πολιτικής με εξαίρεση τις πολιτικές ενστάσεις που έχει υποβάλει το ΚΚΕ. Είμαι υποχρεωμένος μετά τις τοποθετήσεις χθες και σήμερα του κυρίου Υπουργού αλλά και των άλλων συναδέλφων, να μείνω σε μερικές μόνο παρατηρήσεις. Θα κάνω μία πολιτική παρατήρηση και μία παρατήρηση στο πρακτικό επίπεδο της υλοποίησης του νέου θεσμού.

Ζητήματα που αφορούν την ιστορία της εξέλιξης του θεσμού του ενεχύρου θίχθηκαν κυρίως από τον κ. Νεράντζη στην τοποθέτησή του.

Επίσης, ζητήματα που αφορούν στην πρακτική σε σχέση με την επέκταση της πιστοληπτικής ικανότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, θίχτηκαν και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ, τον κ. Ακριβάκη.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, οι εξελίξεις έχουν οδηγήσει στο να εισάγονται καινούριοι θεσμοί στη λειτουργία της οικονομίας, οι οποίοι αποτυπώνονται στην έννομη τάξη της χώρας και παρέχουν τη δυνατότητα νέων οικονομικών λειτουργιών. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι το leasing που επικράτησε στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια.

Η ανάγκη να διευρυνθεί η πιστοληπτική ικανότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων δεν αμφισβητείται από κανέναν. Η μικρομεσαία επιχείρηση δεν έχει ούτε ακίνητα να υποθηκεύσει ούτε έχει, πολλές φορές, πρόσβαση στο πιστωτικό σύστημα. Είμαστε, λοιπόν, υποχρεωμένοι να της δώσουμε τη δυνατότητα να αξιοποιήσει είτε κινητά πράγματα που χρησιμοποιεί στην παραγωγική διαδικασία είτε εμπορεύματα προς μεταπώληση ή προς ανάμιξη και επεξεργασία, προκειμένου να διευκολύνει την επιχειρηματική της δραστηριότητα. Αυτό κάνει το νομοσχέδιο που συζητάμε. Όπως επιστημάνθηκε οι διατυπώσεις και η νομοτεχνική του επεξεργασία είναι άρτιες.

Απέναντι στους κινδύνους τώρα που επισημαίνονται, ορθώς επισημαίνονται, γιατί αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα, είναι οι νόμοι της αγοράς, είναι ο σκληρός ανταγωνισμός που επικρατεί στην αγορά. Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας. Μάλιστα είμαστε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και του έντονου ανταγωνισμού που παρακολουθούμε κολοσσούς να απορροφούν ο ένας τον άλλον. Η μικρομεσαία επιχείρηση πολύ περισσότερο κινδυνεύει να απορροφηθεί.

Υπάρχει ένα ερώτημα και ένα δίλημμα στο οποίο πρέπει να απαντήσουμε. Απέναντι σε αυτούς τους κινδύνους τους ορατούς θα βάσουμε απαγορευτικές διατάξεις στη μικρή επιχείρηση και στον επαγγελματία ή θα του δώσουμε τη δυνατότητα να δοκιμάσει το επιχειρείν, με τους κινδύνους βεβαίως που αυτό εγκυμονεί; Θα πρέπει να σκεφτούμε ότι ο επαγγελματίας, η μικρομεσαία επιχείρηση, ο μικρός παραγωγός, με οποιονδήποτε τρόπο και αν έχει δανειοδοτηθεί, κινδυνεύει με οποιονδήποτε τρόπο σε κάθε περίπτωση από τους πιστωτές του ή από το πιστωτικό σύστημα.

Κατά συνέπεια τους ίδιους κινδύνους θα αντιμετωπίσει και με τη διαδικασία του πλασματικού ενεχύρου. Όμως είναι γι αυτόν μια παραπέρα δυνατότητα και ευκαιρία και πιστεύω ότι δεν πρέπει να του τη στερήσουμε. Πρέπει να του τη δώσουμε, με δεδομένο, όπως πολύ καλά τονίστηκε, ότι με το νομοθέτημα δεν προσδιορίζουμε και το κοινωνικοπολιτικό σύστημα της χώρας. Δυστυχώς οι νόμοι της αγοράς έχουν επιβληθεί και ο νομοθέτης πρέπει να ρυθμίζει για να μην είναι ανεξέλεγκτες οι διαδικασίες στην αγορά. Αυτή είναι η πρώτη μου πολιτική παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση νομίζω, μετά και την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, έχει σε βαθμό απαντηθεί. Αυτός ο θεσμός θα γίνει στην πράξη αποδεκτός, θα λειτουργήσει και θα βελτιώσει τις συναλλαγές, στο βαθμό που τα ενεχυροφυλάκεια θα λειτουργήσουν αποτελεσματικά, διότι είναι γνωστά τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν σήμερα τα υποθηκοφυλάκεια, τέθηκαν κατά τη χθεσινή συζήτηση.

Εγώ μένω στις δηλώσεις του κυρίου Υπουργού και στην επιτροπή και στη συζήτηση πώς θα λάβει μέριμνα, ώστε σε αυτό το εξάμηνο που θα μεσολαβήσει να προετοιμαστούν οι ανάλογες υπηρεσίες, ώστε με διαφάνεια και αποτελεσματικότητα να λειτουργήσει ο νέος θεσμός και να εξυπηρετηθούν οι συναλλασσόμενοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Ευχαριστώ, κύριε Κουτσοκούκο.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ανδρεουλάκος, για να δευτερολογήσει.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ** : Δεν έχω να προσθέσω κάτι.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Δεν θα πω πολλά, θέλω μόνο να πω δυο λόγια για όσα ακούστηκαν.

Ξέρουμε ότι είμαστε σε μια “ελεύθερη αγορά”, γιατί θα πρέπει να πούμε ότι τα μέχρι τώρα αποτελέσματα αποδεικνύουν ότι υπάρχει μια εξουσία του μονοπωλιακού κεφαλαίου, η οποία καθορίζει τα πλαίσια μέσα στα οποία θα κινηθεί η αγορά αυτή. Επειδή ακούστηκαν πολλά για τις μικρές επιχειρήσεις και τους μικρούς επιχειρηματίες, θα πρέπει να πούμε ότι υπάρχουν δύο τρόποι:

Ο ένας τρόπος είναι να αφήσουμε την “ελεύθερη αγορά” να ισοπεδώσει τους μικρούς επιχειρηματίες, όπως γίνεται τώρα.

Υπάρχει και ο δεύτερος τρόπος ανάπτυξης, αυτό που υποστηρίζουμε εμείς, που λέει ότι θα πρέπει να υπάρξει μια κλαδική πολιτική απέναντι στο μικρό επιχειρηματία, θα πρέπει να υπάρξει στήριξη της συνεταιριστικής πολιτικής των μικρών επιχειρηματιών για να αντέξουν το μεγάλο ανταγωνισμό των δράσεων του κεφαλαίου και βέβαια θα πρέπει να υπάρξει μια στήριξη μέσα από ένα πιστωτικό σύστημα, που πραγματικά θα είναι βοηθός του και δεν θα τον οδηγεί, αυτό το πιστωτικό σύστημα όπως λειτουργεί σήμερα, σε γνωστά κυκλώματα που όλοι γνωρίζουμε, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν και λειτουργούν. Αυτά τα κυκλώματα μέσα από έναν τρόπο όπως εσείς τον έχετε αναπτύξει, τον οδηγούν σε έναν ασφυκτικό κλοιό, προκειμένου να βρει τα απαραίτητα κονδύλια για να ζήσει η μικρή του επιχείρηση. Σας επαναλαμβάνω ότι είναι γνωστό ότι πολλοί επιχειρηματίες έχουν οδηγηθεί στο έσχατο σημείο της αυτοκτονίας. Άρα πρέπει να δούμε την ουσία της πολιτικής, της προστασίας του μικρού επιχειρηματία και της μικρής επιχείρησης.

Γι αυτούς ακριβώς τους λόγους, που ανέλυσα τώρα, υπάρχει και η ουσιαστική διαφωνία μας γι’ αυτό το νομοσχέδιο, που βέβαια νομοτεχνικά καλύπτει αυτό που λέτε εσείς για τα πλαίσια της ελεύθερης αγοράς, κατά τη δική μας όμως άποψη δεν θεραπεύει την ουσία. Θα πρέπει να υπάρξει μια άλλη πιστωτική πολιτική προς τη μικρομεσαία επιχείρηση. Αυτό ακριβώς είναι το σημείο στο οποίο εμείς διαφωνούμε. Πιστεύω ότι σε αυτό το σημείο πολλοί από εσάς θα συμφωνήσουν, άσχετα βέβαια από την ιδεολογικοπολιτική διαφωνία μας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Ευχαριστώ, κύριε Τζέκη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, Εσωτερικών - Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: “Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης και άλλες αρχές και όργανα του τομέα παροχής ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών”.

Παραπέμπεται για εξέταση στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ** : Δύο κουβέντες θα πω, διότι προεκλήθησαν από τον κ. Τζέκη.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Σας είπα ότι αξίζει να υπάρχει μια αντιπαράθεση.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ** : Ναι, να υπάρχει μια αντιπαράθεση. Είναι σωστό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Καλό είναι να υπάρξει διάλογος αλλά στο πλαίσιο του Κανονισμού.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ** : Ήθελα να πω το εξής: Η διαφωνία του Κομμουνιστικού Κόμματος αφορά στη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος και θέλετε ένα άλλο χρηματοπιστωτικό σύστημα, που να διασφαλίζει καλύτερα τους δανειζόμενους, να το πω έτσι, εάν κατάλαβα καλά.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Μια άλλη νοοτροπία.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ** : Εδώ, εν προκειμένω, δεν συζητάμε πως θα λειτουργήσει το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Εδώ

έχουμε ένα κεφάλαιο, την ασφάλεια. Είμαι σαφής. Εάν δεν ψηφίζετε αυτήν την ασφάλεια, είσαστε εναντίον κάθε ασφάλειας στη συναλλαγή, στην αγορά. Δεν πρέπει να υπάρχει καμία ασφάλεια, διότι σίγουρα -σε αυτό θέλω μια απάντηση- η ηπιότερη μορφή ασφαλείας είναι αυτή εδώ.

Το ερώτημα είναι: μπορεί να υπάρξει χρηματοπιστωτικό σύστημα χωρίς να προβλέπεται κάποια ασφάλεια; Εγώ νομίζω ότι δεν μπορεί να υπάρξει, τουλάχιστον στο ισχύον πολιτικοοικονομικοκοινωνικό καθεστώς με το ισχύον Σύνταγμα, εκτός αν λέτε ότι πρέπει να δίνονται λεφτά έτσι, χωρίς ουδεμία ασφάλεια, για το δανειστή. Αυτό δεν μπορεί να υπάρξει, διότι, επαναλαμβάνω, αυτό το πιο σημαντικό ενέχυρο, το λέω έτσι για την οικονομία του χρόνου, είναι η ηπιότερη μορφή ασφαλείας για το δανειζόμενο.

Σίγουρα η εμπράγματοι ασφάλεια -τα είπα και πριν αυτά- είναι το πιο σκληρό, σου παίρνει το σπίτι. Στο άλλο, την κατοχή του πράγματος την έχει ο δανειστής. Εδώ είναι ηπιότερη μορφή. Εάν πείτε ότι δεν θέλετε καμία ασφάλεια, τότε εντάξει, καλώς καταψηφίζετε το νομοσχέδιο, αλλά μπορεί να υπάρξει αυτό το πράγμα; Δεν μπορεί να υπάρξει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Κύριε Υπουργέ, θα προσθέσετε κάτι;

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης)** : Μία σύντομη παρατήρηση.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Θέλετε να τεταρτολογήσετε;

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Προεκλήθη. Θέλω το λόγο για ένα λεπτό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Δείχνει ανοχή το Προεδρείο, αλλά μόνο για ένα λεπτό, όχι για τέταρτη ομιλία.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ** : Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε, έχουμε ώρα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Σας παρακαλώ, κύριε Ακριβάκη, μην κάνετε υποδείξεις στο Προεδρείο.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Θέλω μόνο να πω ότι εμείς δεν λέμε να μην υπάρχει ασφάλεια. Λέμε ότι αυτό το τραπεζικό σύστημα επειδή δανειοδοτεί με τέτοιους όρους τοκογλυφικούς το μικρό επιχειρηματία να πέσει στα κυκλώματα των τοκογλύφων. Είτε με αυτό το πλασματικό ενέχυρο είτε με οτιδήποτε άλλο, η πραγματικότητα της αγοράς είναι αυτή που μας δικαιώνει, ότι δηλαδή μικρές ατομικές επιχειρήσεις έχουν ξεπουληθεί, γιατί δεν μπόρεσαν μέσα στα πλαίσια που βάζετε να εξασφαλιστούν έναντι των δανειστών. Η σκληρή πραγματικότητα αποδεικνύει ότι έχουμε δίκιο. Από τα στατιστικά στοιχεία μπορείτε να δείτε πόσες μικρές επιχειρήσεις οδηγήθηκαν σε ξεπούλημα, γιατί δεν μπόρεσαν να αντέξουν. Γι' αυτό ζητάμε την εξασφάλιση του δανειζόμενου μέσα από όρους και προϋποθέσεις.

Δηλαδή το πιστωτικό σύστημα πρέπει να είναι τέτοιο που να βοηθάει τη μικρή επιχείρηση και με επιδότηση του επιτοκίου, ώστε να φύγει από το πιστωτικό σύστημα και να πάει στον τοκογλύφο. Όλα αυτά πρέπει να γίνουν μέσα από μια άλλη αντίληψη για την οικονομία, μέσα από μια λαϊκή οικονομία και μέσα από μια λαϊκή εξουσία. Εκεί είναι το δικό μας ζήτημα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Εγώ απ' αυτήν τη θέση δεν μπορώ να τοποθετηθώ, αλλά θα ήθελα να καταθέσω τη μαρτυρία μου, "μετά λόγου πράξεως που λένε, καθότι έχω χρηματίσει τεχνικός σύμβουλος επί πολλά χρόνια σε πολλές

τράπεζες.

Το άγος των μικρομεσαίων ήταν πάντα και είναι οι εμπράγματα ασφαλείες σε ακίνητα. Αυτό ήταν που δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν. Άρα οποιοσδήποτε θεσμός, οποιαδήποτε νέα διαδικασία προς την άλλη πλευρά, των εγγυήσεων για κινητά, δικαιώματα κλπ. υπό προϋποθέσεις φυσικά, μπορεί να είναι ενισχυτική για τους μικρομεσαίους.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Παρ' όλα αυτά τοποθετήκατε, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Ως μαρτυρία, να εκληφθεί ο λόγος μου, όχι ως θέση, κύριε Τζέκη.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

**ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης)** : Θέλω να τονίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει τη φιλοδοξία να μεταβάλει συνολικά την οικονομία. Το αντικείμενό του είναι η παροχή ασφαλείας. Το νομοσχέδιο δεν αναφέρεται ούτε στο ύψος του τόκου ούτε στον τρόπο συγκέντρωσης μεγάλης οικονομικής ισχύος σε ορισμένες επιχειρήσεις. Όλα αυτά είναι θέματα σοβαρότατα, που εκφεύγουν όμως του αντικείμενου αυτού του νομοσχεδίου.

Απευθύνω, λοιπόν, την παράκληση προς τον κ. Τζέκη, αν έχει κάποια πρόταση που εμπίπτει στο αντικείμενο αυτού του νομοσχεδίου, πρόταση που να αφορά το θεσμό της παροχής ασφαλείας η οποία θα βελτίωνε τη θέση του δανειζόμενου, θα ήμουν υπόχρεος να την ακούσω. Πάντως έχουμε πολλές προστατευτικές διατάξεις για το δανειζόμενο και στην κατ' άρθρο συζήτηση θα δούμε κι άλλες.

Το κυριότερο αντικείμενο είναι να προβλέψουμε διατάξεις και ρυθμίσεις που δεν εκτοπίζονται με συμφωνία -είναι αναγκαστικό δικαίο όπως λέμε- υπέρ του πιο αδύνατου, που είναι ο δανειζόμενος.

Περιμένω, λοιπόν, κύριε Τζέκη, την πρότασή σας επί του αντικείμενου του νομοσχεδίου, διότι τα άλλα που είπατε περί του οικονομικού συστήματος, για τις σχέσεις μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων, για τον κίνδυνο εκμετάλλευσης και εξαφάνισης των μικρομεσαίων δεν απασχολούν αυτό το νομοσχέδιο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Συμβάσεις επί κινητών ή απαιτήσεων υποκειμένες σε δημοσιότητα και άλλες συμβάσεις παροχής ασφαλείας".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

**ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ** : Δεκτό, δεκτό.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** : Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας)** : Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Συμβάσεις επί κινητών ή απαιτήσεων υποκειμένες σε δημοσιότητα και άλλες συμβάσεις παροχής ασφαλείας" έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ** : Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 11.43' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Τρίτη 26 Σεπτεμβρίου 2000 και ώρα 18.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

